

2.

De danske Grundejerforeningers Landsorganisation — repræsenterende Fællesrepræsentationen for Grundejerforeninger i København og Omegn, Fællesforeningen af Grundejerforeninger paa Sjælland og Lolland-Falster, Fællesforeningen af fynske Grundejerforeninger og Fællesforeningen af jyske Grundejerforeninger med tilsammen 58 lokale Grundejerforeninger — har paa et Møde 15. November vedtaget at udtale med Hensyn til det Folketinget forelagte Lovforslag om *kommunale Foranstaltninger i Anledning af Dyrtiden*:

Forslaget aabner Mulighed for nye Udgifter til Beløb 22 Mill. Kr., hvoraf Halvdelen fra Kommunekasserne, at afholde i Tiden fra Lovens Vedtagelse og indtil 1. November 1916, og det stilles paa Forhaand i Udsigt, at man vil gaa til en ny tilsvarende Bevilling for den følgende Periode, for saa vidt Krigen eller Dyrtiden vedvarer. Lovforslaget dels bestemmer, dels aabner Adgang til, at en betydelig Del af disse meget store Beløb lægges paa Grundejendommen, nemlig ved Bestemmelserne om 25 pCt. Tillæg til Formueskatten, der for Grundejernens Vedkommende i mange Tilfælde virker som en Ejendomsskat, og ved Bemyndigelsen for Kommunerne til bl. a. alternativt at lægge en overordentlig Skat paa Grundejendommen som et Tillæg til bestaaende kommunale Skatter paa fast Ejendom (herunder Ejendomsskylden), med Bortskylden af gældende fikserende og begrænsende Bestemmelser, eller paalægge en helt ny Skat „paa Grunden alene“.

Landsorganisationen maa for Byejerendomsbesiddernes Vedkommende

bestemt *protestere* imod, at der i en yderst [vanskelig Tid lægges en saadan mægtig Byrde paa Grundejendommen,

udtale dyb *Beklagelse* af, at man vil skabe Usikkerhed i Ejendomsforholdene ved at sætte gældende beskyttende Bestemmelser ud af Kraft,

og *energisk tage Afstand fra*, at man ved en Lejlighedslov aabner Adgang til Indførelse af et nyt Skatteprincip, Skat paa Grunden alene, som vi maa anse som værende i Strid med og skadelig for hele det Grundlag, hvorpaa Ejendomsbesiddelse og Realkredit nu bygger.

Lovforslagets almindelige Formaal ligger udenfor vor Organisations Drøftelse; dog kan vi ikke undlade at udtale, at *Staten*, for saa vidt den vil tage de paagældende Opgaver op, hertil alene bør anvende *Statsmidler* og ikke bør lægge Sagen over paa Kommunerne ved at anvise disse en Skatteudskrivningsret af meget betænkelig Natur.

Naar Lovforslagets Formaal i Henhold til Forslagets § 1 er „at træffe Foranstaltninger vedrørende Befolkningens Forsyning med de første Livsfornødenheder“, og der nævnes som saadanne „Levnedsmidler og Brændsel“, maa vi formene, at *Bolig* maa føjes dertil som en Livsfornødenhed af samme Betydning, og at det maa betragtes som ganske irrationelt at iværksætte Foranstaltninger til Billiggørelse af Levnedsmidler og Brændsel ved Hjælp af en Lovgivning, hvis ufravigelige Følge vil blive, at den tredie Livsfornødenhed, Boligen, fordyres.